

23.

Bůh zve každého

Dvacátého třetího prosince probíhaly v Grecciu poslední přípravy a Giovanni se rozhodl, že vola a osla přivede do skal už dnes. Poprosil Filippa, aby mu pomohl, každý vzal jedno zvíře a vedl je městem.

A aby osel nešel jen tak na prázdro, uvázel mu Filippo na záda jesle.

„Mami, podívej!“ volalo děvčátko, které se naklánělo z okna. A protože ani její maminka něco takového ještě neviděla, zavolala: „Pane Giovanni, co chcete udělat s tím volem? Na polní práce je ještě brzy! Snad nedete ta zvířata k řezníkovi?“

„Vedeme je do skal k Františkově a jeho bratrům. Zítra tam bude oslava Vánoc. František nám chce ukázat, co viděl v Betlému. Chce znázornit, jak to asi tehdy bylo, a ta zvířata potřebuje.“

Žena se zatvářila zmateně, ale Giovanni se zmást nedal. Nasadil ten nejslavnostnější výraz, jaký dokázal, a řekl: „Jmérem Františka a jeho bratrů také vás srdečně zvu na oslavu Vánoc do skal za městem. Přijďte prosím všichni i se svými příbuznými, přáteli a sousedy a uvidíte, co jste ještě nikdy neviděli. A když Bůh pomůže a všechno dobře dopadne, bude tam nejen tenhle vůl a osel, ale také pastýři se svými stády!“

Samozřejmě, že všichni chtěli přijít. O něčem tak zvláštním ještě nikdy neslyšeli. Prý to tam bude jako tehdy v Betlému! A bude tam osel a vůl! A jesle! A všechno se to vejde do jedné jeskyně!

Žena se hned rozběhla k sousedce. Zrovna byl u ní na návštěvě bratr, a když to uslyšel, chtěl se také přidat.

Hned s tím běžel za pekařem a ten tu novinu rozhlásil každému, kdo si u něj ten den kupil chleba.

A ti, kteří si jej kupili, pak tu zprávu šířili dál lidem, se kterými ten chléb jedli – rodičům, manželům, dětem, neteřím, švagrům, snachám i osamělým lidem v sousedství.

„Přijďte k jeskyním, bude tam betlém!“

„To, co se stalo tehdy v Betlému, stane se zítra v našem betlému!“ ozývalo se ulicemi a než Giovanni a Filippo došli do skal, vědělo už celé město, že jsou všichni Františkovým jménem zváni na štědrovečerní oslavu.

A všichni to pozvání také přijali. Pravda, někteří z nich ze zvědavosti, nebo protože nechtěli zameškat, co uvidí sousedi, ale to nevadilo.